

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Viorel Morari împotriva lui Ivan Diacov

(litigiu privind libertatea de exprimarea)

împotriva deciziei din 21 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

Dosarul nr: 2ra-802/24

Nr. PIGD 2-21138386-01-2ra-10072024

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. D. Tricolici
Curtea de Apel Chișinău - jud. A. Panov, V. Cotorobai, V. Mihaila

21 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Viorel Morari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 septembrie 2021, Viorel Morari a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Diacov solicitând:

- a) constatarea lezării onoarei, demnității și reputației sale profesionale prin afirmațiile formulate de pârât în interviul din 18 august 2021, difuzat în direct de postul de radio „Europa Liberă”;
- b) obligarea pârâtului la dezmințirea publică a informațiilor defăimătoare și la prezentarea scuzelor personale în cadrul unei conferințe de presă, prin comunicatul cu următorul conținut: „Subsemnatul Ivan Diacov îmi cer scuze publice de la domnul Morari Viorel pentru ofensa adusă în cadrul interviului de la radioul „Europa Liberă” din 18 august 2021. Recunosc că am mințit, nu dețin nicio probă referitor la cele declarate, iar afirmațiile au fost făcute în scopul prejudicierii imaginii lui Morari Viorel”;
- c) încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru atingerea adusă onoarei, demnității și reputației profesionale și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 18 august 2021, în cadrul unui interviu difuzat de postul „Europa Liberă”, pârâtul Ivan Diacov a formulat afirmații defăimătoare și neadevărate la adresa sa, disponibile la linkul indicat în cerere. Acesta susține că declarațiile pârâtului – potrivit cărora reclamantul ar exercita influențe informale asupra Procuraturii, ar dispune de resurse financiare ilicite și ar influența procese decizionale – sunt false, ofensatoare și de natură să îi prejudicieze imaginea și reputația profesională.

3. A menționat că afirmațiile depășesc limitele unei critici admisibile, constituind o ingerință nejustificată în viața sa privată și profesională și generând consecințe negative asupra percepției publice, inclusiv suspiciuni nefondate privind integritatea sa. A subliniat că pârâtul nu a prezentat nicio probă care să susțină acuzațiile lansate.

4. Acesta a indicat că, la data difuzării interviului, nu mai avea calitatea de persoană publică în sensul Legii nr. 64/2010, raporturile de serviciu cu Procuratura Generală fiind încetate la 13 august 2021. Prin urmare, afirmațiile nu vizau exercitarea atribuțiilor publice, iar injuriile aduse i-au afectat inclusiv viața personală și relațiile sociale.

5. Reclamantul a menționat că, la 19 august 2021, i-a expediat pârâtului o cerere prealabilă de dezmințire și prezentare a scuzelor, recepționată la 21 august 2021, însă rămasă fără răspuns. A relevat totodată că amploarea difuzării declarațiilor – preluate de portaluri media și posturi TV – a amplificat prejudiciul moral suferit, prin afectarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale, valori protejate de legislația națională și internațională.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin [hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 iunie 2023](#), acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 27 iunie 2023, Viorel Morari a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 26 iunie 2023, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin [decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2024](#), a fost respinsă cererea de apel și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 26 iunie 2023.

9. Instanța de apel a reținut că, potrivit art. 1 și 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, legea garantează exercitarea dreptului la libera exprimare și definește noțiunile de defăimare, răspândire a informației și informație. Conform art. 3 alin. (1), orice persoană are dreptul de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. În temeiul art. 7, persoana care se consideră lezată în onoare, demnitate sau reputație profesională poate fi restabilită în drepturi numai dacă informația este falsă, defăimătoare și o vizează în mod direct. Art. 24 stabilește sarcina probei, revenind reclamantului și pârâtului, după caz, în funcție de natura afirmațiilor contestate.

10. Totodată, art. 43 din Codul civil și art. 32 din Constituția Republicii Moldova consacră drepturile personalității și libertatea de exprimare, sub rezerva obligației de a nu prejudicia onoarea și demnitatea altor persoane.

11. Instanța de apel a reținut că libertatea de exprimare, garantată și de art. 10 CEDO, protejează nu doar informațiile favorabile, ci și pe cele care pot șoca sau

neliniști, precum și forma în care acestea sunt exprimate. În acest context, instanța a apreciat că afirmațiile intimitei au constituit judecăți de valoare formulate în cadrul unor dezbateri de interes public.

12. Expresiile precum: „Adoptarea actualei legi... va duce la criminalizarea procuraturii...”, „Morari dictează din spate...”, „Morari are un țahal de dolari...”, precum și alte referințe privind influența reclamantului în cadrul grupului de lucru au fost interpretate ca opinii, concluzii personale sau formulări stilistice, care nu întrunesc elementele defăimării. Pârâtul a explicat caracterul subiectiv al acestor aprecieri, iar instanța a constatat că ele au fost utilizate într-un context critic, dar permis de lege, fără intenția de a fi prezentate ca fapte certe.

13. Instanța de apel a subliniat că reclamantul, în calitate de fost procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, deținea statutul de persoană publică, ceea ce implică un nivel mai ridicat de critică admisibilă. Afirmațiile contestate au vizat activitatea sa profesională și s-au încadrat în sfera interesului public.

14. Instanța a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care protejează inclusiv exprimările exagerate sau polemice, atâ timp cât acestea dispun de un minim suport factologic și se referă la aspecte de interes public (Handyside, Oberschlick, Dichand, Steel și Morris).

15. Având în vedere aceste considerente, instanța de apel a concluzionat că afirmațiile intimitei nu au prejudiciat onoarea, demnitatea sau reputația profesională a reclamantului și nu întrunesc condițiile necesare pentru angajarea răspunderii civile pentru defăimare. În aceeași măsură, argumentele apelantului privind pretinsa afectare a imaginii au fost apreciate ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 2 iulie 2024, Viorel Morari a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2024, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel și admiterea acțiunii în defăimare. Recurentul a susținut că instanțele inferioare au aplicat eronat legea și au efectuat o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, generând încălcarea drepturilor garantate de art. 6 și 8 CEDO.

17. În motivarea recursului, recurentul a susținut că instanțele de fond și de apel au aplicat eronat Legea nr. 64/2010, art. 43 Cod civil, art. 8 și 10 CEDO, acordând o protecție absolută libertății de exprimare și minimalizând dreptul recurentului la onoare, demnitate și reputație profesională. Nu a fost efectuat testul de proporționalitate și nu a fost realizat un just echilibru între drepturile concurente, contrar jurisprudenței CtEDO (*Balan, Petrina, Lavric, Lesnik*).

18. Afirmațiile pârâtului („Morari are un țahal de dolari...”, „Morari dictează din spate...”, „Morari a propus: ‘Stoianoglo, la pușcărie!’”) au fost greșit

considerate judecări de valoare, deși constituie imputări factuale grave, lipsite de substrat probator și susceptibile să prejudicieze reputația recurentului, persoană cu funcție de demnitate publică.

19. Instanța de apel nu s-a pronunțat în mod concret și motivat asupra tuturor motivelor invocate în apel, limitându-se la formule generale, fără a examina detaliat criticile referitoare la aplicarea legii și la aprecierea probelor.

20. Recurentul a solicitat constatarea lezării onoarei, demnității și reputației profesionale, obligarea pârâtului la dezmințirea publică și prezentarea scuzelor, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 50.000 lei și recuperarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5.725 lei.

21. Prin referința depusă la 25 iulie 2024, avocatul Lidmila Cegan, acționând în interesele lui Ivan Diacov, a solicitat respingerea ca inadmisibilă a recursului declarat de Viorel Morari și menținerea deciziei instanței de apel ca fiind legală și temeinică.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

23. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

24. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

25. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

26. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 21 februarie 2024, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 10 mai 2024. Prin urmare, recursul declarat de Viorel Morari la 2 iulie 2024, se consideră depus în termen.

28. În examinarea recursului declarat de Viorel Morari, Completul de judecată constată că acesta este vădit neîntemeiat în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) Cod procedură civilă. Deși recurentul invocă temeiul de casare prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, afirmând că instanța de apel ar fi efectuat o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, acesta nu indică în mod concret care probe ar fi fost denaturate, ignorate sau analizate eronat.

29. Analiza recursului relevă că acesta nu formulează critici de drept, ci reia obiecții de fapt ce au fost deja examinate și apreciate de instanța de apel. Recurentul își exprimă dezacordul față de soluția instanței privind calificarea afirmațiilor pârâtului și pretinsa lipsă a unui substrat factologic, însă fără a identifica erori de drept în aplicarea Legii nr. 64/2010, a art. 43 Cod civil sau a standardelor impuse de art. 8 și 10 CEDO și fără a demonstra caracterul arbitrar ori vădit nerezonabil al raționamentului instanței de apel.

30. Instanța de apel a motivat decizia detaliat, analizând natura opiniilor exprimate de pârât, contextul în care acestea au fost formulate, respectiv cadrul unei dezbateri de interes public, precum și statutul reclamantului de persoană publică, supus unei toleranțe sporite la critică. În temeiul art. 7 din Legea nr. 64/2010, instanța a reținut că afirmațiile contestate nu întrunesc cumulativ elementele defăimării, neavând caracter factual susceptibil de verificare obiectivă. Totodată, în aplicarea art. 24 din aceeași lege, instanța de apel a constatat corect că sarcina probei privind caracterul fals și defăimător al informației nu a fost îndeplinită de recurent. Prin raportare la exigențele art. 10 CEDO, instanța de apel a apreciat în mod întemeiat că afirmațiile pârâtului constituie judecăți de valoare formulate în limitele libertății de exprimare, iar ingerința solicitată de reclamant ar fi excesivă și nejustificată.

31. Recurentul nu combate aceste raționamente prin argumente juridice care ar fi în măsură să determine casarea deciziei, ci formulează nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată. În lipsa unor critici pertinente care să plaseze recursul în limitele art. 432 Cod procedură civilă, Completul constată că acesta este vădit neîntemeiat.

32. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se respinge ca fiind vădit neîntemeiat.

33. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Viorel Morari.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat